

*deviatnik
pred
birmovkou*

**Farnosť sv. Egídia v Bardejove
2023**

Deviatnik sa modlí nasledovne. Každý deň začína spoločná časť: úvod, výzva a litánie k Duchu Svätému. Po nich nasledujú vlastné časti pre jednotlivé dni.

Úvod:

K: V mene Otca i Syna i Ducha Svätého.

L: Amen.

Výzva:

O niekoľko dní prijmeš sviatosť birmovania, ktorou sa v Tebe majú rozmnožiť dary Ducha Svätého, ktorého si dostal pri krste. Aj apoštoli po Ježišovom vystúpení do neba očakávali Ducha Svätého. Spoločne sa modlili, prosili Boha o jeho dary a deväť dní pri modlitbách očakávali Zoslanie Ducha Svätého.

LITÁNIE K DUCHU SVÄTÉMU

K: Opakujeme spoločne po každej výzve: Buď zvelebený!

(Opakuje sa za každou prosbou)

L: Buď zvelebený!

- 1 Duch Svätý zostúp z trónu svojej velebnosti a vybuduj si stánok v srdci svojho služobníka.
- 2 Duch Svätý, ktorý si Otcom i Synom uctievaný, nauč ma žiť v stálej prítomnosti Božej.
- 3 Duch Svätý, ktorý si Otcom i Synom uctievaný, nauč ma žiť podľa vôle Najvyššieho.
- 4 Duch Svätý, ktorý sídli v srdci Božieho Syna, nauč ma poznávať Ťa a úprimne milovať.
- 5 Duch Svätý :ktorý sa staráš o slávu Boha Otca, nauč ma žiť v odovzdanosti a v úplnej dôvere v Boha.
- 6 Duch Svätý tajomná holubica, nauč ma chápať Sväté písmo.
- 7 Duch Svätý ktorý nemáš tvár ani meno, nauč ma správne sa modliť.
- 8 Duch Svätý ktorý hovoríš ústami prorokov, nauč ma žiť múdro a trpezlivo.

- 9 Duch Svätý darca všetkých darov, nauč ma žiť v pokore a skromnosti.
- 10 Duch Svätý ktorý udeľuješ mnoho milostí, nauč ma správne využívať čas.
- 11 Duch Svätý chráň ma od každej pýchy a nenávisťi.
- 12 Duch Svätý ktorého bohatstvo nikto nespočíta, nauč ma čeliť zbytočným predstavám a myšlienkam.
- 13 Duch Svätý nauč ma vyhýbať sa neužitočnej činnosti a planým rečiam.
- 14 Duch Svätý z ktorého plnosti sme všetci prijali, nauč ma dávať dobrý príklad iným.
- 15 Duch Svätý nauč ma mlčať a prehovoriť v správny čas.
- 16 Duch Svätý dobrota nekonečná, daj mi vytrvalosť v dobrom.
- 17 Duch Svätý učiteľ, nauč ma správne vychádzať s ľuďmi.
- 18 Duch Svätý milý priateľ duší, nauč ma nikoho neposudzovať a na krivdy nikdy nespomínať.
- 19 Duch Svätý svetlo duše, nauč ma vidieť potreby iných a nezanedbávať dobré skutky.
- 20 Duch Svätý daj mi poznať moje chyby.
- 21 Duch Svätý ktorý konáš v dušiach zázraky, veď ma bdelosťou k dokonalosti.
- 22 Duch Svätý ktorý nás dokonale poznáš, zverujem do tvojej ochrany všetkých blízkyh.
- 23 Duch Svätý s tvojou Božskou pomocou nauč ma žiť na česť a slávu Božiu a k radosti našej mamky Márii.

1. DEŇ DEVIATNIKA – ŠTVRTOK

Osobný príklad dobrého kresťanského života – Idem ja

Príbeh:

Bolo to po mnohom trápení, čo bol Ján Vianney prijatý do seminára. Od začiatku mal veľké ťažkosti so štúdiom. Mathias Loras, jeden z jeho najmúdrejších spolužiakov bol prudkej povahy. Jeden deň sa pretrhla jeho trpezlivosť z Jánovej nechápavosti a vyfackal ho pred ostatnými. Ján bol tiež prudkej povahy, napriek tomu si kľakol pred Mathiasa a pokorne žiadal o odpustenie. Mathias sa cítil veľmi dotknutý a plný sĺz sa hodil Jánovi do náručia.

Zamyslenie:

Ján osobným príkladom zmenil Mathiasa, dotkol sa jeho srdca. Čo sa môžeme od neho učiť, je, že máme byť druhým príkladom. Svojím životom svedčím o Bohu v škole, doma na ulici. Môžem sa spýtať seba, aký príklad dávam okolo seba ja? Cítiť okolo mňa, že som naplnený Ježišovou láskou?

Modlitba:

Pane Ježišu, dal si nám príklad, ako vydávať svedectvo o láske svojim bližným, prosíme Ťa daj nám silu, aby sme si tento dar nenechávali pre seba, ale ho nezištne rozdávali svojim bližným a tak svedčili o Tebe. Amen.

2. DEŇ DEVIATNIKA – PIATOK

Svedectvo viery – koho si priviedol, pritiahol svojim životom?

Príbeh:

Jedna rehoľná sestra v misiách starostlivo ošetrovala malomocnému odporné rany. Usmievala sa pritom a čosi hovorila, akoby to bola najprirodzenejšia vec na svete. Zrazu sa chorého spýtala: „Veríš v Boha?“ Chorý sa na ňu zahľadel a po chvíli povedal: „Áno, teraz už verím v Boha.“

Zamyslenie:

Ako rehoľná sestra priniesla živé svedectvo viery, tak aj my prejavujeme lásku k blížnym. Snažme sa privádzať svojich kamarátov, spolužiakov, susedov, spolucestujúcich v MHD a všetkých, čo cez deň stretávame bližšie k Bohu aj cez naše skutky. Veď viera bez skutkov je mŕtva.

Modlitba:

Dobrý Bože, pomáhaj nám byť citlivými a vnímavými voči potrebám blížnych, aby sme svojím životom svedčili o Tebe. Amen

3. DEŇ DEVIATNIKA – SOBOTA

Modlitba za tých, s ktorými sa stretám

Príbeh:

Bol raz jeden chlapec, ktorý sa narodil chorý. Jeho choroba bola nevyliciteľná. V 17 rokoch mohol každú chvíľu zomrieť. Žil stále len utiahnutý v dome pod dohľadom svojej matky. Raz toho už mal dosť, a tak sa rozhodol, že sa pôjde prejsť do mesta. Poprosil svoju matku o dovolenie a ona mu to umožnila. Keď sa prechádzal, videl množstvo obchodov. Ako prechádzal okolo jedných hudobní, uvidel nádherné dievča, asi v jeho veku. Bola to láska na prvý pohľad. Otvoril dvere a vstúpil dovnútra. Nedíval sa nikam inam, len na ňu. Postupne sa k nej približoval. Pozrela sa na neho s úsmevom a opýtala sa: "Môžem Vám nejakú pomôcť?" Bol to ten najkrajší úsmev, aký kedy vo svojom živote videl. Kôľtavo jej odpovedal: "Áno, eeehhhuuuuh, rád by som si kúpil jedno CD." Bez premýšľania zobral prvé CD, aké mal po ruke. "Chceš ho zabaliť?" Opýtalo sa dievča s úsmevom. Odpovedal, že áno a ona mu ho šla zabaliť. Keď mu ho podala, rozlúčil sa a odišiel. Od toho dňa navštevoval tento obchod pravidelne, a zakaždým si kúpil nejaké CD. To dievča mu vždy CD zabalila a on si ich bral a zabalené ukladal do šuflíka. Príliš sa hanbil, aby ju niekam pozval. Akokoľvek to skúšal, nešlo mu to. Jeho matka sa ho v tom pokúšala povzbudiť, aby sa ďalší deň odvážil, a on sa chytil za srdce. Ďalší deň vošiel odvážne do obchodu, kúpil si CD a ako vždy ho dostal zabalené. Vzal si ho, a keď sa ona nepozerala, rýchlo jej položil na pult lístok s jeho telefónnym číslom a vybehol

z obchodu von. Na druhý deň zvonil telefón. Matka zdvihla slúchadlo: "Áno?" - bolo to to dievča z hudobnín, pýtalo sa na neho, a matka začala úplne zničená plakať a povedala: "Ty to nevieš? ... Včera zomrel..." Bolo príliš dlhé ticho, až na plač matky, ktorý sa ozýval v slúchadle. Neskôr vstúpila matka do izby svojho syna, aby si ho pripomenula. Rozhodla sa začať s triedením jeho vecí. Otvorila šuflík a na jej prekvapenie zbadala hrbu zabalených CD. Jedno z nich otvorila a našla tam lístok. Bolo na ňom napísané: "Ahoj! Si fakt milý, chcel by si so mnou niekedy ísť von? Mám tá rada... Sofia." Matka hlasite zavzlykala a otvorila ešte jedno CD a aj z toho vypadol papierik. Potom otvorila ďalšie a ďalšie, a v každom bol odkaz od Sofie.

Zamyslenie:

Preto nečakaj príliš dlho, kým niekomu povieš, čo cítiš. Povedz to ešte dnes. Zajtra už môže byť neskoro!

Modlitba:

Láskavý Bože, prosíme Ťa za všetkých s ktorými sa stretáme, hľadáme v nich tvár Tvojho Syna. Daruj nám jasnú myseľ, aby sme hľadali v bližných tvoju lásku.

Daj nám otvorené srdce aby sme ju prijali a prázdne ruky, aby sme ju celú uchopili, aby sa tak stala nástrojom požehnania pre druhých. Amen.

4. DEŇ DEVIATNIKA – NEDEĽA

Moje slová – čo šírim, čo do seba prijímam; internet, facebook, skype, popec, televízia, časopisy - čo dávam do seba

Príbeh:

Stará povest' hovorí o mužovi, ktorý sa prechádzal po morskom pobreží a našiel vrecúško plné kamienkov. Nebadane ich sype pomedzi prsty a pritom sa pozerá na more. Pozoruje čajky, ktoré sa hojdajú na vlnách a roztopašne po nich hádže kamienkami. Hravo hádže tie malé skalky do mora a jedna za druhou sa strácajú vo vlnách. Jeden jediný kamienok si podržal v ruke a doniesol domov. – Ale ako sa preľakol, keď vo svetle kozuba v tom

nepatrnom kamienku spoznal krásne žiariaci diamant! Ako bezmyšlienkovite premrhal ten nesmierny poklad! Vráti sa na pobrežie, hľadá stratené diamanty. No márne. Nedostizne ležia na dne mora. Nijaké seba obviňovanie ani ľútosť, nijaké slzy ani výčitky mu nenavrátia ten nepozorne odhodnený poklad.

Zamyslenie:

- kamienky, ktoré hádzeme, môžu byť slová, ktoré túkame do počítača na rôznych portáloch každý deň
- koľkokrát si len tak zapneme počítač, aby sme sa pozreli, čo je v ňom nové, čo kto píše, kto aké fotky pridal, kto akú skupinu navrhol, čo aké videjko pridal.....koľkokrát ten počítač zapíname bezmyšlienkovito, ideme na ňom len tak „prežiť“ čas
- na internete môžeme akoby pomedzi prsty vysypať - napísať všeličo, povedať všetko, a pritom pozeráme na Kristov kríž, ale nič nevidíme, len tak sypeme

Slovo, ktoré hádzem do počítača sa ľahko stratí v mori slov, ktoré sa tam nachádzajú, treba však rozlišovať, rozmyšľať aké slovo tam „hodím“ a takisto, aké si vyberiem - nie všetko, čo si tam prečítam musí byť pravda, nie so všetkým musím súhlasiť

- ak sa len tak pridám do nejakej skupiny, len tak nejakú skupinu vytvorím a len tak napíšem nejaký status... podporuje to poklady, ktoré v sebe nosím? Alebo sa mi stane, že sa na mňa už nejaký kamarát nepozrie, lebo som ten svoj poklad premrhala písaním slov, nad ktorými som dopredu nerozmýšľala
- slovo ma na tomto svete obrovskú moc....môže pohľadiť, ale i zabiť....ak zabije, ľútosť, výčitky, ani sebaobviňovanie už nepomôže

1. deň: Dostala som pozvánku na facebooku , prihlásila som sa, spravila som si profil.

2. deň: Pozerám fotky, celkom pekné, kamaráti na výletoch, kamaráti kamarátov na výletoch sem tam nejaké pivko, no čo už.

3. deň: Kamaráti kamarátov kamarátov na výletoch sem tam dve, tri pivká a komentáre s peknými nadávkami, ale prečo by som si to nemohla prečítať však sa mi nič nestane.

4. deň: Príde mi pozvánka do skupiny: „verím a nie som blázonJ“, hm...pridať sa alebo nie? Keď sa pridám, tak už budem

zaškatulkovaná, všetci budú vedieť, že som veriaci...no... nemusím to predsa vešať na nos každému, však sa píše, že Boh vidí aj v skrytosti...

5. deň: Komentujem statusy druhých, no nedá sa nevyjadriť, niekedy mi ujde možno niečo, čo by sa doma asi nepáčilo až tak.. ..no však rodičia facebook nemajú, tak to nezistia.

6. deň: Sedím tu už šiesty deň, dokopy som strávila na tejto stránke asi tak 10 hodín, a rozmýšľam, akú predstavu majú asi o mne ľudia, ktorí vidia môj profil a všetko to, čo som písala kamarátom a ktovie komu ešte...zistia aká som? Čo si myslím? Čomu verím? Vidia v mojich slovách aspoň malinký odraz Boha?

Modlitba:

Pane Ježišu, dávaj nám svojho Ducha, aby sme s Ním rozpoznali dary, ktoré nám dávaš a vedeli ich vždy správne využívať. Ježišu, Svetlo sveta, daj aby sa náš zrak nezakaloval tmou. Ježišu, Slovo živého Boha otváraj nám sluch, aby sme vedeli rozpoznať Tvoj hlas. Ježišu, Chlieb z neba, daj, aby sme zakúšali a presvedčovali sa o Tvojej добрote. Amen.

5. DEŇ DEVIATNIKA – PONDELOK

Obhajoba viery – keď sa ti smejú

Príbeh:

Bol celkom pekný deň, keď sa stalo niečo, na čo nikdy nezabudnem. Sedeli sme so spolužiakmi okolo lavice v škole a miesto učenia sme sa rozprávali. Ani neviem, ako sme sa dostali k tejto téme, ale zrazu začal Lukáš rozhorčene hovoriť:

„Cirkvi, to je len spôsob, ako z ľudí vytiahnuť peniaze! Prvé, čo uvidíš, keď prídeš do kostola je pokladnička. Pápež ma toľko peňazí a budov ... a použije ich len na križiacke výpravy a brzdenie pokroku upaľovaním ľudí. Biskupi tiež, ide im iba o to aby manipulovali s ľuďmi a obmedzovali ich slobodu, kňazi sú... a kresťania? Tí žijú ešte horšie ako my: pijú, klamú, kradnú, podvádžajú a pretvarujú sa. Pokrytci!....“

Sedela som ako prikovaná a pozerala sa s hrôzou a smútkom na to čo všetko nám pripisuje. Nez mohla som sa ani na jedno slovo! A to sme sa toľkokrát o tom rozprávali na stretku, veľa som o tom

čítala, aby som vedela argumentovať, no v tej chvíli som bola ako vygumovaná a modlila som sa, aby to dobre dopadlo....Nakoniec ho zastavila moja spolužiačka. Povedala, že to jednoducho nie je pravda a že má brať ohľad na to, že som tu ja a že všetci dobre vedia, že ja taká nie som.

Zamyslenie:

Určite sa aj tebe stalo (alebo sa len stane), že si sa stretol, z ľuďmi, čo nechápali tvoju vieru. Mali plné ústa nespravodlivostí, čo spravila cirkev alebo počuli o nejakých aférach kňazov a pod. Alebo im to, že niekto verí v Boha pripadalo jednoducho ako obmedzujúca blbosť. Veľakrát sa s nimi nedá o tom normálne rozprávať, sú ako malé deti, ktoré sú presvedčene, že učiteľka je zlá, lebo im dala domácu úlohu. Veľakrát tvrdia, že cirkev berie ľuďom slobodný názor a pritom ťa nútia prijať ich názor o tom, ak je cirkev hrozná... Za takých sa dá „len“ modliť a ver tomu, že to skutočne zaberá!

Niekedy je to o nevedomosti. Niektorí jednoducho nemajú dost informácií a nevedia, ako je to naozaj. Práve oni sú závislí aj na tom, čo si sa naučil v príprave na birmovku a či si aj sám (sama) hľadáš odpovede na otázky o Bohu a cirkvi.

Smutné je, že niektorým bolo ublížené práve od tých, čo im mali pomôcť. Títo ľudia možno nikdy nezažili, ako ich veľmi Boh má rád. Viera nie je jablko, nemôžeš si ju vziať keď chceš. Viera je dar, ktorý Boh chce dať každému, aby bol šťastný.

Veľmi ťa povzbudzujem: Nedaj sa!!! Máš veľký poklad ak sa priateľíš a Bohom! Zo zážitku s ním, so skúseností, keď vidíš a cítiš, ako ťa má rad čerpaj silu, aby si pre týchto ľudí, bol mostom k Bohu a nie ďalším dôvodom kritizovať kresťanov.

A nezabudni, Ježiš povedal : „Nebojte sa ich teda. Lebo nič nie je skryté, čo by sa neodhalilo, a nič utajené, čo by sa neprezvedelo. Čo vám hovorím vo tme, hovorte na svetle, a čo počujete do ucha, rozhlasujte zo striech. Nebojte sa tých; čo zabíjajú telo, ale dušu zabiť nemôžu. Skôr sa bojte toho, ktorý môže i dušu i telo zahubiť v pekle. Nepredávajú sa dva vrabce za halier? A predsa ani jeden z nich nepadne na zem bez vedomia vášho Otca. Vy však máte aj všetky vlasy na hlave spočítané. Nebojte sa teda, vy ste cennejší ako mnoho vrabcov. Každého, kto mňa vyzná pred ľuďmi; aj ja vyznám pred svojím Otcom, ktorý je na nebesiach. Ale toho, kto mňa zaprie pred ľuďmi; aj ja zapriem pred svojím Otcom, ktorý je na nebesiach.“(Mt 10, 26-33)

Modlitba:

Bože, ďakujem ti, že ma máš tak rad! Prosím ťa odpusť mi, že na teba tak často zabúdam a niekedy sa aj vedome tvárim, že sa nepoznáme! Som ešte slabý (slabá). Prosím nauč ma vernosti byť kresťanom aj vtedy, keď ma to stojí námahu. Amen.

6. DEŇ DEVIATNIKA – UTOROK

Moja rodina

Príbeh:

Bol raz jeden maliar, ktorý bol nespokojný so svojou prácou a tak raz povedal svojej manželke: „Idem do sveta hľadať najdôležitejšiu a najkrajšiu vec na svete, pretože práve túto vec musím namaľovať na svoj obraz.“ Cesty ho zaviedli do mnohých krajín. Videl mnoho prekrásnych vecí, ale nebol spokojný, nenašiel to, čo hľadal. Jedného dňa zastavil nevestu v deň svadby. „Povedz mi“, spýtal sa rozžiarenej mladej dievčiny, „čo je najkrajšia vec na svete?“ „Láska!“, odpovedala bez zaváhania. Maliar pokračoval vo svojej ceste sklamaný Nedokázal namaľovať lásku. Za nejaký čas stretol vojaka vracajúceho sa z vojny. „Vojak,“ povedal, „čo je najkrajšia vec na svete?“ „Pokoj!“, odpovedal vojak ponáhľajúc sa domov. Umelec tak znova odišiel na prázdno. Nevedel namaľovať pokoj. Pokračujúc na svojich cestách, zastavil kňaza na ceste do chrámu. Dúfal, že svätý muž mu bude vedieť poradiť. Ale kňaz mu iba jednoducho odpovedal: „Viera je najkrajšia vec na svete.“ Ako by mohol niekto dokázať namaľovať vieru? Maliar cítil, že jeho hľadanie je márne a vrátil sa domov, unavený na tele i na duši. Potom, ako ho jeho žena prívetivo privítala, zistil, že našiel Lásku, o ktorej hovorila nevesta. V celom jeho domove cítil bezpečie, nekonečný Pokoj, ktorý vojak pokladal za taký vzácny. A v očiach jeho malých detí bola Viera, opísaná kňazom. Maliar pochopil. To je predmet, ktorý má namaľovať – svoju Rodinu a svoj Domov. Toto bude jeho majstrovské dielo. Môžeme teda konštatovať, že najdôležitejšou úlohou rodiny je produkovať vieru, lásku a pokoj.

Zamyslenie:

Mnohí významní myslitelia považujú tému rodiny za najpálčivejšiu otázku dnešných čias. Rodina je základná stavebná časť spoločnosti. S ohľadom na vyššie uvedený príbeh, ideálna rodina vytvára príjemné prostredie na život a dobrú výchovu detí. Ak je základný stavebný kameň kvalitný, budova z neho postavená bude dobrá a spoľahlivá.

Pokiaľ by tá nebola v poriadku, nepriaznivo sa to odrazí na celom konštrukte – teda širokej spoločnosti. Tento neprehradiateľný logický vývod mnohí ignorujú. Keď dnes vidíme, ako dopadla inštitúcia manželstva – často aj v tradičných katolíckych zemiach zredukovaná na „súkromnú záležitosť“ bez akejkoľvek zodpovednosti a bez záväzkov voči spoločnosti, náš strach o inštitúciu rodiny, ktorá má byť prirodzeným vyústením poctivého manželstva je oprávnený.

Zákonodarstvo mnohých krajín podporuje tento úpadok chápania prirodzenej role rodiny v spoločnosti zákonmi, ktoré sa pre ďalšiu generáciu už stávajú normami. Lahko dosiahnuteľný rozvod (v NL za chvíľu možno aj e-mailom), štedro podporovaný potrat, eutanázia, zabraňovanie počatiu, sterilizácia, nedostatočná legislatívna ochrana viacdenných rodín, o podpore týchto rodín nehovoriac, kultivácia detí in vitro (v skúmavke), tzv. „zástupné“ tehotenstvo (žena dodá vlastné oplodnené vajíčko a to sa zasadí do maternice inej ženy, ktorá ho za dohodnutý finančný obnos za ňu vynosí) a rada ďalších.

A vidíme, ako tieto veci denne predkladajú médiá ako bežnú prax, takže sa z týchto hanebných praktík postupne stáva každodenná rutina, nad ktorou sa nikto nepozastaví, len pár „spiatočníkov“, ako sú vnímané kritiky katolíkov a niektorých iných spoločností, ktorým rodina leží na srdci.

Ako sa to mohlo stať aj na územiach, kde je katolíkov väčšina? Nie je to potom aj náš dlh spoločnosti? Nás, väčšiny, ktorú nie je vidieť, ktorá je prehrávaná, niekedy dokonca vysmievaná? Je pravda, že robiť si posmech z katolíckeho pojetia rodiny a z katolíkov samotných je módne a vlastne veľmi výhodné, pretože od katolíkov posmeškárom nič nehrozí, maximálne tak modlitby..

. to ale nie je niečo, čo by nás malo ubíjať, ale malo by nás to naopak dotlačiť k zvýšenej aktivite... to je to, čo vás, milí birmovanci, a teda už skoro dospelí, čaká. Veď kto má ideálnejšiu príležitosť niečo zmeniť, ak nie rozumná väčšina?

Modlitba:

Pane, svätý Otče, všemohúci a večný Bože, ďakujeme Ti za naše rodiny. Daj, aby sme v nich žili v láske. Obetujeme Ti naše radosti i zármutky. Do Tvojich rúk obetujeme našu budúcnosť. Amen.

7. DEŇ DEVIATNIKA – STREDA

Škola, ulica

Príbeh:

Malý Janko mával na desiatu vždy voňavý, biely, čerstvo upečený chlieb. Jeho mama Margita sa vždy starala, aby jej deťom biely chlieb nikdy nechýbal. Jeho spolužiak Marek zase pomaly hrýzol krajec čierneho chleba. Raz Janko vraví Marekovi: Mohol by si mi preukázať malú službičku? Veľmi rád, odpovedal kamarát. Tak si vymeňme chlieb. Prečo? Tvoj chlieb je určite lepší. Mám naň chuť. Marek vo svojej detskej prostote uveril, že jeho čierny chlieb je skutočne chutnejší, a keďže mu tiekli slinky na kamarátov biely chlieb, ochotne pristúpil na výmenu. Odvtedy si po dve jari vymieňali svoj chlieb. Až keď Marek dorástol, uvedomil si, aký bol Janko dobrý a jemnocitný, keďže jeho čierny chlieb nebol určite maškrtou.

Zamyslenie:

Malé skutky lásky, dobroty, často skryté pred očami tohto sveta robia svet krásnym a život človeka plnohodnotným. Moje svedectvo o Božej láske a prítomnosti Ducha vo mne sa prejavuje práve cez tieto drobné skutky skutočnej rozdávajúcej sa lásky.

Modlitba:

Bože môj, milujem ťa celým srdcom a nadovšetko, lebo si nekonečné dobro a naším večným šťastím. Milujem ťa v svojich blížnych a odpúšťam všetky urážky, ktorých sa mi dostalo. Pane daj, aby som ťa vždy viac a viac miloval. Amen.

8. DEŇ DEVIATNIKA – ŠTVRTOK

Život v Cirkvi – angažovanie sa

Príbeh:

Pri ceste, ktorá viedla z polí sadil starček mladé jablone. Bol už veľmi starý a bolo vidno, že táto práca ho namáha. Bolo poludnie, slniečko pripekalo, a tak sa občas posadil, že si oddýchne. Ľudia, ktorí chodili okolo naňho udivene hľadeli ba niektorí sa mu aj smiali: „Dedo, na čo to robíte? Ved' potrvá pár rokov kým tie jablone zarodia a vy sa tých jabĺčok možno už ani nedožijete!!“ Starček sa zakaždým len usmial a znova sa chopil rýľa: „Ja sa už tých jablk nedočkám, ale tí čo sa budú o pár rokov vracat' tadiaľto po úmornom dni na poli sa nimi budú môcť obcerstviť a posedieť v tieni týchto stromov.“

Zamyslenie:

Dokážem byť nápomocný, som ja ten, ktorý je tu pre druhých? Je toľko druhov pomoci, ktoré sa nám ponúkajú. Postaviť sa za pravdu, angažovať sa pre slabších, všímať si utláčanie okolo nás. Možno je to tvoj spolužiak, z ktorého sa ostatní vysmievajú. Alebo si tá Boh volá otvoriť si srdce pre misie? Je tvoja cesta animátorstva? Spýtaj sa ho na to a neboj sa počuť odpoveď.

Modlitba:

Pracoval som pre teba, čo som za to dostal? Uťahujú si zo mňa, som unavený a vyčerpaný a nezarobil som ani deravý groš. No ty chceš, aby som opustil všetko a nasledoval ťa. Chceš, aby som dával zadarmo, hoci každý si cení bohatstvo. V dnešnom svete sa hodnotí všetko v peniazoch, ľudia si hľadajú výnosnejšie povolania a priateľov, s ktorými sa žije ľahšie. Lenže tvoje výpočty, Pane, sú celkom iné. Podľa mňa sa v ekonómii nevyznáš. Nie si registrovaný na burze, nemáš účet v banke, dokonca nemáš ani „kde hlavu skloniť“, a predsa sľubuješ stonásobné zúročenie a neobávaš sa, že skrachuješ! Pane, pomôž mi používať tvoju zvláštnu „kalkulačku“, pomôž mi dávať, ako dávaš ty a hlavne mi pomôž veriť tvojim príslubom. Vďaka ti Pane, že ma miluješ, že ma voláš a dávaš mi pravú odmenu.

Duchu Svätý, urob ma vnímavým na potreby druhých a ochotným vstať a povedať IDEM JA. Daj mi odvahu vykročiť zo seba, zo

svojho vnútra smerom ku druhým. A byť vytrvalý, aj keď možno hneď neuvidím ovocie svojej práce. Daruj mi ducha angažovania sa. Amen.

9. DEŇ DEVIATNIKA – PIATOK

Môj duchovný život

Príbeh:

Dvaja mnísi pestovali ruže. Jeden sa vyžíval v obdivovaní ich krásy a opíjaní sa ich vôňou. Druhý najkrajšie ruže odrezával a rozdával okoloidúcim. „Čo to robíš?“ vytýkal mu prvý. „Ako sa môžeš okradať o radosť a vôňu zo svojích ruží?“ „Ruže zanechávajú vôňu na rukách tých, ktorí ich rozdáujú,“ pokojne povedal druhý.

Zamyslenie:

Viera je Boží dar. „Nik nemôže prísť ku mne“, povedal Ježiš, „ak ho nepritiahne Otec, ktorý ma poslal.“ (Jn 6,44a). Keďže však viera je osobnou odpoveďou človeka, človek môže s Božou pomocou pracovať na jej rozvinutí.

Všetko sa to odohráva skrze Cirkev. Mať väčšiu vieru bude vždy znamenať bližšie sa vinúť ku Kristovi: prostredníctvom evanjelia, modlitby, sviatostí a každodenného života.

Viera, ktorú si prijal v krste je malým semienkom. Ale semienko je tu na to, aby z neho vzišla rastlina. A rastlina je na to, aby vydala plod. Tvoja viera bude rásť, keď odhodlane nasleduješ Krista, a to nielen v náboženských úkonoch, ale deň čo deň, v každej situácii, v celom svojom živote: „Kto chce byť mojím učeníkom, nech ma nasleduje.“

Prijatím sviatosti birmovania poleješ semienko svojej viery, avšak vyrásť v rastlinu mu dáš až svojimi každodennými rozhodnutiami sa pre Krista a šírenie Jeho učenia ďalej. Nenechávaj si voňavé ruže len v záhrade svojej duše, rozdávaj ich ďalej všetkým okolo.... Podráždenej susedke; spolucestujúcim v preplnenom rannom buse; nepríjemnej učiteľke; ktorá ťa vždy vyvolá, práve keď sa nestihneš naučiť; otravnému spolužiakovi; bratovi, ktorému sa vždy všetko prepečuje; mamine s nekonečným zoznamom domácich povinností a zákazov; i všetkým ostatným, ktorí ťa

denne vytáčajú... Lebo len tie ruže, ktoré rozdáš, zanechajú vôňu na Tvojich rukách...

Modlitba:

Pane, pomôž mi rásť vo viere neustálymi rozhodnutiami sa pre Teba každý deň. Uč ma vidieť Ťa vo svojich blízkych, priateľoch a v každom členovi mojej rodiny, aby som sa Ťa tak mohol intenzívnejšie vnímať a približovať sa Ti. Amen.

